

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 20 kor. — fill.
Félévre . . . 10 > — >
Negyedévre . . . 5 > — >
Egy óra . . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Osztrák békekonferencia.

Pécs, 1900. február 5.

Ma ül össze Bécsben az osztrák pártok új békekonferenciája; Isten tudja hányadik már három esztendő óta, mert minden új osztrák kormányának, már pedig ezek szép számmal váltakoztak az utóbbi időben, az volt az első teendője, hogy a dulakodó pártok vezetőit békekonferenciára hívta egybe. Persze az eredmény is ugyan az maradt: a békéről konferenciázó vezérek a tanácskozások alatt még alaposabban hajbakaptak s a parlamentben vígan folyt a minden törvényhozási működést lehetetlenné tevő obstrukció tovább.

De talán egyik békekonferencia sem ült össze az óhajtott eredménynek csekélyebb kilátásával, mint a mostani, mert a korábbi tanácskozásokra legalább sikerült az összes pártok képviselőit összehozogatni, de a mostani konferencián éppen azok a pártok, melyek a parlamenti békét leginkább veszélyeztetik, nem is vesznek részt s így ha be is következnek az a nem várt eredmény, hogy a konferenciázó pártok között valami megegyezést létrehozni sikerül, parlamenti békéről még sem lehetne szó, mert a konferencián kívül álló szélső pártok már azzal, hogy a békétárgyalásokra képviselőket sem küldtek, azt a szándékukat dokumentálták, hogy

történjék bármi, ők békélni nem hajlandók s annál kétségbeesettebb erőfeszítéssel folytatják a harcot, minél inkább lesznek ebben magukra hagyatva.

Már pedig tudjuk azt a Schönerer-töredék dühös obstrukciójának példájából, hogy mit jelent az, ha a Reichsrathban bármilyen kicsiny párttöredék is fölteszi magában, hogy a parlament működését megakasztja.

A mostani békekonferencián sem a német, sem a cseh radikálisok képviselve nincsenek s így maga a kormány is eleve letett a reményről, hogy békeakciója a kívánt sikerrel járjon s a parlamenti pártok között olyan egyezmény sikerüljön, a mely az összes kiegyezési kérdések törvényhozási elintézését biztosítsa. Egyetlen reményét a Körber-kabinet abba helyezi, hogy talán mégis sikerül olyan rövid fegyverszünetet kieszközölnie, a mely alatt a Reichsrath elintézheti az ujoncjutalékról és a véderőről szóló javaslatokat s a beruházási kölcsönt, valójában azonban azzal is megelégednék, ha az új kvótadeputációt s a delegáció tagjait sikerülne megválasztatnia.

Hogy ezt a reményét mire alapítja, nem tudjuk, de az eddigi tapasztalatokon okulva ezt a reményt is nagyon vérmesnek kell tartanunk, mert hisz láttuk, hogy a mióta az osztrák parlamenti viszonyokban

bekövetkezett a teljes fölfordulás, csak egyetlen egyszer sikerült ilyen rövid tartamu fegyverszünetet kierőszakolni, a mely alatt megválasztották a kvótaküldöttséget s a delegációt, egyebet azonban akkor sem végezhetek.

Csak hogy nem szabad felednünk, hogy azt a rövid fegyverszünetet csakis az uralkodó személyes közbelépésének lehetett köszönni, a mi hogy akkor sikerrel járt, csak annak volt köszönhető, hogy ez közvetlenül azután történt, mikor Clary gróf a nyelvrendeleteket megszüntette s a csehek első meglepetésükből még föl sem ocsudhattak, annál kevésbé határoztak meg jövődöbeli maguktartása felől s a harcra még sorakozva nem voltak.

Azóta azonban sok tekintetben megváltozott a helyzet; hogy az uralkodó személyes tekintélyének latbavetése most már nem elég a kívánt eredmény elérésére, arról bizonyosságot szolgáltatott a Stranzky-val folytatott beszélgetés s ennek nyomában az osztrák delegáció ülésén elhangzott felszólalás. Aztán most a csehek is csatarendben állnak s okulva a német kisebbség obstrukciójának sikerén, készek a maguk részéről a parlamenti anarchiát állandósítani, bármennyire magukra legyenek is hagyatva a küzdelemben.

Arról tehát szó sem lehet, hogy a Reichsrath pártjai minden előző megegye-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Mikor nem szabad szeretni.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

— Őcsém uram, még sohasem volt szerelmes? — kérdezte egy délután a jó Pista bácsi.

— Ideáljaim már voltak, kedves Pista bácsi s most is tudnék néhányat összeszámolni, de egybe sem voltam kiválóan szerelmes. Mert én igazán úgy vagyok a lányokkal, a hányat látok, annyit szeretek.

— Hej őcsém, őcsém, boldog gyerek, ha ily könnyedén tudja venni, — s nagyot sóhajtott.

Feltűnt nekem, hogy az öreg úron nem szokott erőt venni a világfájdalom, mindig a legkedélyesebb volt s most miért ez elnyomott sóhaj?

— Ejnye Pista bácsi, de nagyot sóhajtott, talán valami bánat nyomja a lelkét?

— Csak eszembe jutott valami a régi időkben, mikor még én is olyan gyerek voltam, mint maga édes őcsém.

— Talán valami szerelmi történet? Hiszen mindig azt mondta, hogy a szerelem sohasem bántotta.

— Mondtam, mert mások előtt nem akartam elmondani ezt a szomorú históriát. Magának azonban elmondom, ha meghallgatja.

— Figyelek Pista bácsi, nagyon kíváncsi vagyok.

Miután elhelyezkedett karosszékekben s rágyújtva öblös pipájára, egy-két bodor füstöt fújt, elkezdett beszélni.

— Én is voltam egyszer olyan fiatal, mint maga. Akkor persze fekete hajam volt, a bajszom is kinőtt már valamelyest, sudár volt a termetem, szóval helyre-gyerek voltam. Az apám büszke is volt rám, azt szokta mondogatni: »az apja fia«. Az anyám — Isten nyugasztalja — mindig csak »gyönyörűségem«-nek szólított, szemefénye voltam szüleimnek. Egyetlen gyerek voltam, kire nem kis vagyon nézett, kapós voltam a lányos házaknál, hívtak ide is, oda is, én meg nem kerültem egy házat sem el, a hol fiatal leány volt. Az apám egyre mondogatta: gyerek, aztán jól vigyazz a szivedre, a leányoknak egykönnyen ne higgy. Ha pedig valahogyan mégis belebotlanál egy fehérceledbe, úgy nézd ám, hogy ősi nevünkre, családunkra érdemes legyen, különben nem egyezem bele a házasságba.

Fel se vettem, a mit az apám mondott, mert akkor még nem is gondoltam igazán arra, hogy meg is kellene egyszer majd nő-sülnöm. Eltem tovább is a világomat, mint eddig, mulattam a magam módja szerint, a lányos házakhoz ezután is eljártam s tettem a szépet a lányoknak, kivétel nélkül, a mint máskor.

Egy májusi vasárnapra meghívott a szomszéd bérlő ebédre; elmentem. Hej őcsém,

ha én akkor otthon maradok, az egyetlen bús emlék nem sajogna még most is oly fájon a szívemben. Többen voltak ott vendégek, mind jó ismerősök, a környékbeli gazdák családjaikkal. Láttam azonban egy idegen arcot is. Középtermetű, barna kis leány volt, kék szemében a tiszta ég mosolygott. Nem mutattak be neki engem sem, de másokat sem. Nem szólt hozzá senki, csak a házbeliék szólították fel elég gyakran segédkezni. Ki ez az igéző jelenség? tűnődtem magamban. Rögtön megkérdeztem a házi kisasszonyt.

— Zoltán Vilma a városból; a mama hívta ki, ruhát varrat.

— Tehát varróleány. Nem akartam feltűnő lenni, pedig úgy szerettem volna odamenni hozzá. Megebédeltünk. Ebéd után kimentünk a kertbe, az éltesebbek neki ültek a »nemzeti csöndes«-nek, a fiatalság pedig évdődött egymással. Egy alkalmas pillanatban aztán visszalopóztam a szobába. Az ablaknál ült és valami könyv volt a kezében. Az ajtó nyílásra hátra nézett s meglepődve felállt, mintha kérdezni akarta volna, hogy mit keresek itt?

Felhasználtam a zavarát s egyenesen hozzája mentem.

— Én Visnyey István vagyok, bocsánat, hogy zavarom, a dohánytárcámat keresem. Szabad kérdenem, mit olvas?

— Egy regényt, unatkozom s nincs más szórakozásom.

— Ha megengedi, az uzsonáig mulattatom . . .

sés nélkül is abba hagyják az obstrukciót akármilyen rövid időre s így ismét a legkomolyabban kísért annak a kérdésnek az aktualitása, hogy mi történjék a kiegyezéssel, sőt az egész hatvanhetes közjogi berendezéssel, ha az osztrák alkotmányosság teljes csődje ott a nyílt abszolútizmus életbeléptetését teszi szükségessé.

Mert annyi kétségtelen, hogy a mostani békekonferencia csakugyan utolsó a parlamentarizmus föltámasztására irányuló kísérletek sorában, nem azért, mert ezt a kormánykörök így mondják; — mondták azt már a többen is. De azért, mert ennek meghiusulta után már a legoptimistább politikusként is be kell látnia, hogy céltalan minden további kísérletezés, a mely még az odaát anyira kedvelt „fortwursteln” politikáját sem képes biztosítani.

És itt következik el majd csak igazán a súlyos megpróbáltatás ideje Magyarországra nézve. Mert bizonyos dolog az, hogy a Bécsben berendezkedő abszolút hatalom meg fogja követelni tőlünk, miszerint továbbra is megmaradjunk vele a közösségnek s a legszorosabb reál-uniónak abban az állapotában, a melyre 1867-ben kénytelen-kelletlen ráadtuk a fejünket az alkotmányos Ausztriával szemben.

Ennél a kérdésnél válik el majd aztán, vajjon az az ellentállási erő, a mely már 1867-ben is a 18 éves abszolút uralom hatása alatt elerayedt volt, de azért tényleg mégis élt a nemzet keblében, nem-e halt ki már teljesen. S bizony aggodva tekintünk a jövőbe, mert a lefolyt harminc éves korszak a legkevésbé volt alkalmas a nemzet ellenállási erejét fokozni, vagy csak előbbi állapotában fenn tartani. is. Hisz vezérlő politikusaink harminc éven keresztül egyebet se tettek, mint a gyáva megalkuvás politikáját prédikálták minden téren; a nemzeti önérték helyett az oportunistust tanították.

— Nem, köszönöm figyelmét, de nem vonhatom meg a társaságtól, másrészt mit gondolnának magáról? A büszke Visnyei Visnyey Pál fia, a délceg Pista egy varróléánynak udvarol.

— De mit törődöm én ezzel? Azt teszem, a mit akarok, tetteimnek ura vagyok.

— És én még sem fogadhatom el felajánlott szíveségét, hogy néhány percre mulattasson, mert mit mondanának én felőlem? Szegény lány vagyok, de hirnevem oly kincs nekem, mint bárki másnak.

— Talán kompromittálom?

— Óh hogy gondolhat illet. Nem. De azt sem szeretném hallani, hogy azt mondogassák uton-utfélen: ni ez a Zoltán Vilma hogy kapaszkodik. Mert higgye el, ha valaki most meglát bennünket, elhíreszteli, hogy én magával kokettáltam s mint városi leány elég ügyesnek érzem magam arra, hogy elcsavarjam bárkinek is a fejét s így a magát is. A második már hozzá teszi, hogy ölelkeztek stb. stb. Óh én ismerem a világot s annak nyelvét! Még egyszer köszönöm figyelmét, kérem hagyjon el!

— Most elmegyek, de még vissza jövök, megengedi?

— Egy-két percre... Isten önnel!

Vissza mentem a többiek közé, hol mindjárt megostromoltak, hogy hol jártam, mit csináltam. A lányok rögtön elkezdtek, hogy a szép Vilma kedvéért szöktem el tőlük. Eleinte csak halgattam őket, de midőn kezdtek Vilmát sértegetni, elfogyott a türelmem s

nemcsak szóval, de tettel is, mert az állam szolgálatába hajtott intelligencia tagjain mutatták ki, hogy boldogulni, előre menni csak az képes, kinek puha a dereka, aki megalkuszik elvekkal, viszonyokkal s nem kerget utopisztikus nemzeti ideálokat, hanem tolja azok szekerét, a kik a közhatalomból ezért megfelelő bört juttathatnak neki.

Ilyen körülmények között majd megalkusunk ismét a bécsi parancsal, a mely a hatvanhetes törvény alapfeltételét, mindkét állam teljes alkotmányosságát a törvényből kidobadni rendeli; sőt még valószínűleg különös nemzet vívmányának is fogják kikiáltani, mert hát a magyar alkotmány erejének fogják hirdetni, hogy sértetlenül fennáll akkor is, mikor az osztrák alkotmánya eltörülte. Persze arról majd hallgatnak, hogy a magyar alkotmány is csak addig áll fenn, míg a bécsi parancs szerint működik.

Most még ugyan esküszik Széll Kálmán a hatvanhetes törvény sértetlen fenn tartására, bár erős rést ütött már rajta a 14. §-os kiegyezéssel; de ha majd végleg bekövetkezik Ausztriában az abszolút uralom szüksége, akkor majd belemegy ő is az alkotmányos garanciák kidobásába s kifformulázza majd minden közösség fenn tartását az abszolút Ausztriával.

Megokolni ezt is lehet ugyanugy, mint Apponyi megokolta a 14. §. elfogadását a kiegyezésre: ha mi vonakodunk az alkotmányos föltétel kidobásától, akad majd rá más, ki szíves-örömmel vállalkozik erre is, de viszonzásul kiköti, hogy a Széll Kálmán jelégét, a jog, törvény és igazság uralmát sutba dobhassa.

És az okos politikusok inkább elkövetik majd maguk a halálos bűnt, sem hogy azt másnak engedjék elkövetni, a ki nek lelkét már annyi más bűn is terheli s így attól tartanak, hogy ez már csupa megszokásból is folytatni fogja utját a bűn

kijelenttem, hogy mindenféle megjegyzést a varrólányra nézve kikérek magamnak.

— Ah, szerelmes a Pistika — nevetett fel Rózsika — s szerelme tárgya egy varrólány... hahaha, ez nem is rossz! hahaha!...

A vérem kezdett forrni, éreztem, hogy csakugyan szerelmes vagyok.

— S ha szerelmes vagyok, ahhoz Rózsikának semmi köze — válaszoltam ingerülten — s arról is legyen meggyőződve, hogy... de nem mondom tovább, kimélni akarom!

— Csak ki vele, csak ki vele, ne hallgassa el, a mit mondani akar — nyelveskedett Rózsika.

— Nos, hát ha kíváncsi arra, a mit mondani akartam, hallja. Zoltán Vilma, bár csak varrólány, mégis többet ér sokkal s mindenféle tekintetben, mint maga!...

A lány elsápadt, sirni kezdett. Iszonyu zűrzavar keletkezett, mindenki közénk jött. Rózsikát vigasztalták, engem kapacitáltak, hogy kérjek tőle boesánatot. De nem tettem. Akkor aztán Bartos Feri, Rózsika bátyja lépett közbe s követelte, hogy hugát kövessem meg. Nem mozdultam.

— Sajnálom Pista, mondá, mi eddig jó barátok voltunk, de most kötelességem nővéreimet megtorolni.

— Állok elébe — feleltem egykedvűen. — Aztán rövidesen ajánlottam magamat. Beugrottam egy percre Vilmához.

— Mi történt ott kinn?

— Ne kérdezze édes Vilma! Most nem beszélhetem el, mert távoznom kell. Igérje

ösvényén, míg ők az egyetlen ballépés után majd szőröcsuhát öltenek, jó cselekedetekkel iparkodnak ezt kiengesztelni.

Hát nem tudják, hogy a lejtőn nincs megállás s az egyszer megindult lavinát nem tartóztathatja föl semmiféle jó szándék.

A keresk. és iparkamara ülése.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. február 5.

A pécsi keresk. és iparkamara ma délután 3 órakor rendes ülést tartott saját helyiségében Littke József elnöklete alatt. Az ülésen jelen voltak Ullmann M. Károly és Rátkovics Ferenc alelnökök s 26 kamarai tag.

Az elnök pont három órakor megnyitván az ülést, a jegyzőkönyv hitelesítésére Szeifric Antal és Hartl Ferenc tagokat kéri fel.

Az elnöki jelentések során Littke József elnök előadja, hogy a múlt év utolsó napjaiban a hazai ipartestületek jövőjének fellendítése céljából a kamara területén levő ipartestületek kongresszusra gyűltek össze az ő elnöklete alatt. A kongresszus tanácskozmányairól felterjesztés ment a keresk. miniszterhez. Kivánatos, hogy eredménye is legyen.

Majd a kamarai iroda ügylorgalma olvastatott fel s több keresk. miniszteri jelentés, melyek tudomásul vétettek.

A pécsi posta és távirdaigazgatóság értesíti a kamarát, hogy a vasuti állomáson megnyitott a postahivatal, hol a vonatok indítása előtt félórával lehet feladni postacsomagokat, leveleket és pénzküldeményeket; kivéve a délutáni háromórás vonatot, mely alkalommal nincs postaindítás.

Ezután következett a napirend:

A kereskedelemügyi m. kir. miniszterium felhívta a kamarát, hogy az ipartanácsok működése felől nyilvánítsa véleményét. A közülés sajnálattal konstataálta, hogy e kívánságnak nem tehet eleget, minthogy a törvényhatósági ipartanácsok ez ideig még tudomása szerint sehol sem működtek, a mi mindenesetre azt bizonyítja, hogy azok működésére nem is volt szükség. Ez okból oly tartalmu felterjesztés intézését határozta el, hogy miután az ipartanácsok teendőit ugyanis a kereskedelmi és iparkamarák végzik, a midőn minden egyes,

meg azonban, hogy mástól nem fogja megkérdeni s holnap rögtön elmegy haza! Megigéri?

— De mért? — nem tudom felfogni!

— Meg fogok mindent irni, csak adja szavát, hogy úgy tesz, mint én ajánlottam.

— Nos jó, megígérem magának. Úgy fogok tenni.

— Köszönöm! S most Isten vele! Kezet csókoltam neki egész önkéntelenül. Remegett a keze... Miért?

Kocsira kaptam. Az uton csak Vilmáról gondolkodtam. Szegény leány, miattam most mit kell majd hallania. Előre megmondta; a világ számára veszi s akkor vége van! Nem, ezt nem engedem, megvédem én, ha más nem, sőt másnak nem is engedem át, mert szeretem!

Másnap a délelőtti folyamán még megverekekedtem Bartos Ferivel, a mellére adtam egy súlyos vágást, két hélig feküdt bele; én a balkaromon kaptam egy vágást, melyet fel kellett kötnöm. Szüleim megijedtek, mikor megláttak.

— Mi történt édes fiam? kérdezte édes anyám aggodva.

Elmondtam neki az egész esetet, úgy, a hogy volt; elmondtam, hogy Vilmát szeretem s hogy el is fogom venni.

— Az édes apád sohasem fog beleegyezni!

— Nem? Hát tudná fia boldogtalanságát nyugodtan nézni? A papa csak mondja, de ha rákerül a dolog, engedni fog!

hozzájuk küldött iparügyben szakszerű véleményét adnak, az ipartanácsok szervezése teljesen felesleges, s az ipartörvénynek idevonatkozó rendelkezése bátran elhagyható lenne.

Ugyancsak leiratot intézett a kamarához a kereskedelemügyi miniszter a hasai gyufagyárak támogatása ügyében. A közlés örömeinek adott kifejezést a fölött, hogy a hazai ipar támogatását célzó kérdések állandóan napirenden vannak, e tekintetben mindenkori legnagyobb örömmel és készséggel támogatja a minisztert, s minden lehető elkövet arra, hogy a hazai ipar oly mértékben fejlődjék, hogy a külföldi hehozatal teljesen feleslegessé váljék. A mi jelesen a felvett kérdést illeti, a közlés úgy határozott, hogy buzdító köriratot intéz a kamarai kerület összes kereskedőihez, a melyben megkéri őket, hogy a gyufakészleteket belföldi gyárakból szerezzék be, s egyáltalán csak hazai gyártmányt tartsanak raktáron.

Az új autonóm vámtarifa előkészítéséhez szükségesnek tartja a kereskedelemügyi miniszterium a kamarák véleményének meghallgatását. A közlés megbizta a kamarai irodát, hogy a szükséges adatokat az érdekelt szaköröktől szerezze be s a közös bizottságot, hogy ez adatok alapján a véleményes jelentést készítse el s terjessze annak idején a közlés elé. A jelentés általános irányelveként annak az álláspontjának adott a közlés kitéjezést, hogy tekintettel a mindenütt mutatózó teljes gazdasági elzárkozásra, az új autonóm vámtarifában a legszigorubb védvámrendszer jusson érvényre, mert úgy véli, hogy a külfölddel kötendő szerződés csak ez alapon lehetnek nemzetgazdaságunk fejlődésére előnyösek.

A kereskedelemügyi miniszter felhívta a kamarát, hogy tegyen jelentést arról, mi okozhatja azt, hogy a gyógynövényekkel való kereskedés évről-évre hanyatlást mutat. A közlés ennek okát a gyógyszerészek folytonos emelkedésében látja, mert míg azelőtt a gyógyszerészek a gyógyszerek rendkívüli drágasága miatt kénytelenek voltak a gyógyfüveket nagy mennyiségben beszerezni és raktáron tartani, addig ma a kész gyógyszereket is olcsón beszerezhetik. Azt hiszi a közlés, hogy ebben az érdeken mesterséges uton semmit sem lehet tenni, de a droguista kereskedés fejlesztése céljából helyes volna a gyógyfüvekkel való kereskedést a droguistákra bízni.

Hasonlóképen jelentést kíván a kereske-

delmi miniszter az ásvány- és szikvíz helyi adók hatásáról. Ilyen adó a kamarai kerületben csak Pécsen van. A szikvizadó ellen való kifogás vagy panasz nem merült fel, annál több azonban a panasz az ásványvíz-adó ellen, a mely adó igen sok zaklatással jár, s olyan nagy kezelési költségei vannak, hogy alig fizeti ki magát. Különösen méltánytalanul terheli a kereskedőket, akik még az adót az ásványvíz érkezésekor azonnal tartoznak megfizetni, a bejelentés nehézkessége miatt a város területéről kivitt ásványvíz után az adóvisszatérítést alig vehetik igénybe.

Leiratot intézett a kereskedelemügyi miniszter a kamarához a tojáskiviteli kereskedésre vonatkozó tapasztalatok és kívánalmak közléséről. A tojáskereskedés a kamara területén nemcsak igen élénk, de már el is fajult. A közlésnek az a véleménye, hogy oly országokban, ahol a tápanyag egyébként is drága, semmiesetre sem kell arra törekedni, hogy a kivitel nagyobb, s így a tápanyag még drágább legyen, sőt inkább oda kellene hatni, hogy a mi népünk fogyassza el tojástermését.

Egy országban sem lehet annyi tojás, hogy túlsok legyen. A tojáskivitel emelkedése, de különösen a tojáskereskedésnek Budapestre való koncentrálásával, nemsokára oda jutunk, hogy a nálunk termelt tojást drága pénzen Budapestről kell beszerezni. A tojáskivitel fejlesztése helyett kívánatosnak tartaná a közlés, ha a fölmívelési miniszter alkalmas módokon kioktatná a népet a tojás helyes kezelésére és konzerválására, egyéb intézkedéseket nem tart szükségesnek.

A ronggyűjtés lehető elmozdítása ügyében a keresk. miniszterium által kívánt jelentésre nézve a közlés abban állapodott meg, hogy a ronggyűjtés csak úgy mozdítható elő, ha a rongynak megfelelő ára volna. Ma olyan olcsó a rongy, hogy annak gyűjtése egyáltalán nem fizeti ki magát. A házaló kereskedésnek általános korlátozása is nagyban hozzájárul a ronggyűjtés csökkenéséhez, mert a legtöbb házaló kereskedő egyúttal ronggyűjtéssel is foglalkozott.

Véleményes jelentést kíván a keresk. miniszterium a kamarától arra vonatkozólag, hogy a mézárós külön iparigazolmány nélkül a hentes ipar gyakorlására is jogosítottnak tekintendő-e? A közlésnek az a véleménye, hogy a mézárós is, a hentes is külön-külön képesítéshez kötött mesterségek lévén, az

ipartörvény 47. §-a szerint, ha a mézárós egyúttal hentes, vagy a hentes mézárós ipart is akar űzni, mindegyik iparigazolványt külön-külön iparigazolványt tartozik magának szerezn.

Hasonlóképen véleményes jelentéstétele hivat a keresk. miniszter a kamarát a városok és községek bevételi vámjainak a kereskedelmre és iparra való kihatására vonatkozólag. A kamarai kerületben levő köveztvámok ellen felmerült panaszokat a közlés felterjesztésben fogja a miniszterium tudomására hozni.

A kereskedelemügyi miniszterium felhívja a kamarát, hogy a Szerbiával és Angliával való kereskedelmi összeköttetés fokozása iránt tegyen előterjesztést. A közlés véleménye szerint a szerbiai konzulnak jelentését a fennforgó viszonyok nem igazolják, a tapasztalat egészen mást mutat; mert igaz ugyan, hogy a német kereskedők inkább felkeresik a szerb piacot, mint a mi kereskedők, de ők sincsenek megelégedve az ott elért eredményekkel. A mi kereskedők azért nem keresik fel szívesen a szerb piacot, mert nem akarnak kétes és rossz gazdasági viszonyok közt lévő államban kísérletezni, sokkal inkább érdekükben állónak tartják a honi piacnak meghódítását. Egyébként is csak egyes speciális gyártmányokat lehet Szerbiában megfelelően értékesíteni. Az Angliával való kereskedelmi összeköttetés fokozását a közlés is nagyon kívánatosnak tartja s felterjesztésében azt ajánlja a kereskedelemügyi miniszteriumnak, hogy angliai konzulatusunk tege tanulmányozás tárgyává, miként lehetne különösen talpbőr, kezybőr és pezsgó gyártmányainak, úgy finom bortermeünknek Angliában piacot teremteni.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszterium leküldötte a kamarához véleményezés végett Kéty községnek, hasonlóképpen Szigetvár községnek új orsz. vásárok engedélyezésére irányuló kérvényét. A közgyűlés a kért vásárokat nem tarthatja engedélyezhetőnek. Nagy-Atád község hetivásár engedélyezését kérte, a közgyűlés ezen kizárólagos helyi érdekű kérelem ellen nem emel kifogást. Ugyancsak nem kifogásolja Dárda községnek az ottani vásárok napjainak alkalmasabb napokra való áthelyezése iránt benyújtott kérvényét.

Szigetvár község felebbezést adott be a kereskedelemügyi miniszteriumhoz Somogy vármegye törvényhatóságának azon határozata ellen, a mely eltávolította ugyan a házalást So-

s anyámmal rám izent, hogy hát nem bánja hát, ha elveszem Vilmát.

Rögtön lóra kaptam s repültem Vilmához.

— Vilma, éltem üdvössége! végre az enyém lehetsz, az apám is beleegyezett!

— Késő már minden; éppen három hete, hogy férjnél vagyok . . . s könnyezni kezdett.

A hetedik menyországból a legmélyebb pokolba estem egyszerre. Ő már menyecske s ezt sirva mondja nekem! Világosságot! Igen, ő szeretett, még akkor sem szűnt meg szeretni, mikor már nem volt szabad szeretnie.

Nem tudom, hogyan jutottam haza . . . azt sem tudom, hogy mi történt velem, csak annyira emlékszem, hogy egy szép napon bámulva vettem észre, hogy fekszem, az anyám kezeit tördeli, az orvos atyámmal beszél.

— Mi történt velem?

Néhány nap múlva felkeltem s nem voltam oly buskomor, mint azelőtt. Levert voltam egy kevéssé, de a tudat, hogy Vilma még most is szeret, felvillanyozott. Első pillanatra azt gondoltam, hogy eljáró Vilmához, de a tiszta szerelem, melyet irányában éreztem, elállított szándékomtól. Nem tudtam volna családi életét megrontani, nem tudtam volna elviselni, ha tán valaki azt mondta volna, hogy Vilma nem tisztességes asszony! Szerettem őt s tudtam, hogy ő is szeret engem, mert nem tud ellentállani a nagy érzelemnek. Nem közlöttem hozzája, nem találkoztam vele soha de tudtam, hogy mi történik vele naponként. S mégis egy dolog kikerülte a figyelmemet.

— Segíteni fogok neked édes fiam, adja az Isten, hogy sikerüljön.

Bementem szobámba s levelet irtam Vilmának. Leírtam, hogy mi történt . . . megvallottam, hogy az örülésig szerettem őt s ha viszonzza szerelmemet, nőül fogom venni! Dobogó szívvvel küldtem a postára . . .

Néhány nap mulott már el s nem kaptam levelet, pedig úgy vártam! Behajtottam a városba, egyenesen Vilma lakására. Nagyot nézett, mikor meglátott, alig tudott szólni a meglepetéstől.

— Csókolom a kezét!

— Hozta Isten! Minek köszönhetem látogatását?

— Vilma, miért nem felelt levelemre? Az örületbe akar kergetni? Én szerettem magát s úgy-e maga is engem, úgy-e? Mondja, vagy nem?

Nem szólt, elpirult, szeméit lesütötte, megértettem.

— Tehát szeret, mert nem tiltakozik, óh angyal s fogadom, enyém lesz . . .

— Ne fogadjon Pista semmit sem addig, a míg az édes apjával nem beszélt. Menjen haza, beszélje meg az apjával s ha az beleegyezik, örömmel nyujtom kezemet, de ha nem, megszakitunk minden összeköttetést, ha mindjárt a szívem szakad is bele.

Boldog voltam, mint soha többé. Innen kezdődik öcsém aztán a gyász, mely besötétíti lelkemet. Hazamentem s elmondtam az apámnak mindent. Hallani sem akart a büszke öreg a szegény varrólányról. Kérlete őt az

anyám is, de mit sem használt. Egyszer és mindenkorra megtiltotta a kitagadás terhe mellett, hogy Vilmával érintkezzem.

Megírtam őszintén mindent Vilmának s hozzátettem azt is, hogy nekem inkább ő kell, mint az apám vagyona. Dolgozni akarok érte, mert ő érette még a halál is csak édes lehet.

S megjött a válasz. Azt hittem, az eszemet veszttem el. Rideg hangon csak annyit irt, nézze öcsém, még most is itt van a levele:

»Tisztelt uram! Mi többet nem ismerjük egymást; szegénységemben is tudok büszke lenni s büszkeségemet sértené, ha az öreg Visnyey úr sértő szavait volnék kénytelen néha-napján hallani, mint menyé. Zoltán Vilma«.

Szívem összeszorult, a szavam elállt, merően néztem magam elé. A gondolatok kihaltak agyamból. Jó ideig ültem így a verandán, mikor valaki a vállamra tette a kezét. Összerezentem, hátra néztem, az édes apám volt.

— No Pisti mit búsulsz?

— Hej édes apám, minek törte össze a szívemet?!

— Pisti ne hozz ki a sodromból azzal a koldus ivadékkal! Nem találsz annál különbet?

— Nem, de nem is keresek!

— Hát maradj inkább agglegény!

Büskomor lettem. Az anyám, valahányszor rám nézett, sirt, az apámra is ráragadt a szomorúság. Így tartott ez néhány hónapig, mikor végre az öregem megunt a szótlanságot

mogy megye területe, de csak oly formán, hogy a házalók egy-egy községben 3 napnál tovább nem házalhatnak. Ezzel szemben Szigetvár község azt kéri, hogy területén a házalás egyáltalán tiltassék el. A kamarai közülés a kérelmet teljesítendőnek és Somogy megye törvényhatóságának említett határozatát oly módon tartja megváltoztatandónak, hogy a megye azon nagyobb községei területén, ahol a különböző árucikkek helyben is beszerezhetők, a házaló kereskedelem egészen tiltassék be.

A kereskedelemügyi miniszter leküldötte a kamarához hozzászólás végett a csomogokban áruktól mentes tartalmának megjelölése tárgyában szerkesztett rendelettervezetét. Annak idején a kamarai közülés ezt a kérdést részletesen tárgyalta, s most örömmel látja, hogy ez ügyben tett előterjesztését a miniszterium minden tekintetben figyelembe vette. A rendelet tervezetét teljesen helyesli a közülés.

A kamarai elnökség megkésztette az 1900. évről szóló zárszámadást. E szerint volt bevétel a kamarának: 36.025 kor. 58 fill., kiadása pedig 25.387 kor. 20 fill., vagyis készpénz maradvány az 1899. évről 10.638 kor. 20 fill. A kamara vagyona 136.558 kor. 56 fill., ezt 60.901 kor. 64 fill. terheli, a tiszta vagyon tehát 75.656 kor. 92 fill. A kamarai tisztviselők nyugdíj alapjának bevétel volt 9620 kor. 36 fill., kiadása 510 kor.; tiszta vagyona 21.110 kor. 36 fill. A közülés a zárszámadások megvizsgálására a régi bizottságot küldte ki s elrendelte, hogy azok megvizsgálásuk után jóváhagyás végett a kereskedelemügyi miniszteriumhoz terjesztessenek fel.

Az egyes törvényhatóságok ipartanácsaiba a kamara részéről a közülés tagokul megválasztotta: Pécs város ipartanácsába Csukas Zoltánt, Hoffmann Lajost rendes-, Taizs Józsefet és Beck Gyulát pót-, Baranyamegye ipartanácsába: J. Engel Józsefet, Krausz Ignácot rendes-, Höfler Jánost és Hamerli Imrét pót-, Somogy megye ipartanácsába: Hudetz Józsefet, Weisz Márkust rendes-, Simon Miklóst és Lencz Sándor pót-, Tolnamegye ipartanácsába: Frank Jakabot, Grosbauer Ferencet rendes-, Wolf Henriket és Schissler Károlyt póttagoknak.

A kamarai közlések előkészítésére, hivatott közös bizottságba a közülés nem választott tagokat, hanem úgy rendelkezett, hogy abba minden közülés előtt a kamarai tagok felváltva hívassanak meg és pedig úgy, hogy

Egy napon, tán két év múltán, levelet kaptam. Rögtön felismertem a keze vonását. Ő írta. Reszketett a kezem, mikor felbontottam. Elolvastam, csak ez volt beleírva:

„Isten önnel Pista, a titkos szerelem sirba döntött, Legyen hű emlékemhez! — Vilma.“

Másnap eltemették. Elmentem én is a ravatalhoz, hogy utoljára lássam azt, ki — bár nem volt az enyém — mégis az életem volt! Nem mondom el öcsém, mit éreztem a ravatalnál, minő gondolatok űzték egymást agyamban, mikor a sir göröngye hullott koporsójára . . . boldogságomat temették el vele . . .

Az orvosok azt mondták, hogy sorvadásban halt meg . . . Lássá öcsém uram mit tesz az, mikor nem szabad szeretni?! . . .

Hű maradtam hozzája, a mint látja agglegény vagyok s bánatomat mások előtt cinizmussal takarom!

Egy könnyesepp gördült le jóságos arcán hamar kitörülte, aztán meggyújtotta elaludt pipáját s megszokott hangján szólt hozzám:

— No kedves öcsém menjünk le a kertbe, ilyenkor nem szeretek szobában lenni . . .

Lementünk. Ő folytonosan beszélt hozzám, de hogy mit, azt nem tudom . . . elgondolkoztam Vilma s a jó Pista bácsin . . .

Muki.

lehetőleg minden szakkérdéshez szakemberek szólhassanak hozzá. A közös bizottsági elnökséget a kamarai alelnökök ugyancsak felváltva teljesítik.

Baranyavármegye alispáni hivatala elküldötte B.-Sellye község helypénzszedési jogának kiterjesztésére és áru be- és kiviteli illeték szedés engedélyezésére irányuló kérvényét véleményezés végett. A közülés kijelenti, hogy a keresk. miniszternek 1889. évi 37015. sz. rendelete szerint, a mennyiben a hetivásárokon kívül más napokon is hatóságilag meg van engedve a piaci adás-vevés, a helypénz ily alkalmakkor is akadálytalanul szedhető. A megrendelésre és nem piaci eladásra hozott árucikkek után helypénz nem szedhető. A vasuti állomásra vitt vagy onnan érkező áruk után a község a községi törvény alapján semmiféle illetéket nem szedhet, mert ilyen illeték szedése az 1886. évi XXII. t.-c. 132. §-a szerint csak rendezett tanácsu s az 1886. évi XXI. t.-c. szerint törvényhatósági joggal bíró városoknak engedélyezhető. Sellye községnek azonban az 1890. évi I. t.-c. 81. §-a alapján meg van adva a mód, hogy a fentemlített árucikkek után vámszedési jog engedélyezését kérheti, ha az idézett törvény-cikk 82. §-ában felsorolt kellékeket kimutatni képes.

A mohácsi általános ipartestület a helypénzszedés körül a vásárokon tapasztalható visszaélések megszüntetésére kérte a kamarát s mint legelső sorban orvoslandó visszaélést panasolja, hogy a vásárra árut vivő fogatok után is a legtöbb helyen beszedik a helypénzt. Ezt a közülés is jogtalannak tartja s már eddig is állandóan a véleményezés végett hozzá küldött helypénztarifákba mindenütt pótlólag felvettette azt a rendelkezést, hogy a vásárra árut vivő fogatok után helypénz nem szedhető. Ezen kérdésnek országszerte egyöntetűen leendő szabályozására felterjesztésben kéri meg a kereskedelemügyi miniszteriumot.

A kaposvári iparrajziskola igazgatósága kéri a kamarát, hogy mint évenként mindig, a folyó évben is segítsék a kaposvári iparos szakrajztanfolyamot. A közülés erre a célra 200 koronát engedélyezett.

Az aradi kereskedelmi és iparkamara felterjesztést intézett a kereskedelmi miniszteriumhoz a bornagykereskedők által adómentesen árusítható bormennyiség minimumának, valamint a borvásárlásoknak a fogyasztási adóbérlőnél való előzetes bejelentés tekintetében előirt határidőnek leszállítása tárgyában s ezen felterjesztésének pártolására kérte a kamarát. Ámde a közülés az adómentesen árusítható bormennyiség minimumát elég kicsinek tartja arra, hogy annak leszállítását ne kérelmezze s bár a bejelentési határidő leszállítását maga is kívánatosnak tartaná, mégis úgy véli, hogy ez az egész kérdés így kiszakítva helyesen nem rendezhető, a miért is az összes fogyasztási szabályoknak revízióját kérelmezi.

A casseli kereskedelmi kamarának átiratát az amerikai dongafa vasuti díjcsabásának osztályozása tárgyában a közülés tudomásul vette.

Pécs sz. kir. város közigazgatási bizottsága a siklósi-utcai vasuti átjáró ügyében eljáró bizottságba egy kamarai megbízottnak kiküldését kérte. A közülés Littke József kamarai elnököt kérte meg, hogy a bizottságban a kamarát képviselje.

Tolna vármegye alispáni hivatala a Szegzárdon felállítani szándékolt kézi-zálogüzletre vonatkozólag a kamara véleményét kéri. A kamarai közülés a kézi-zálogüzletet engedélyezhetőnek tartja és biztosítékul 2000 koronának, kamatláb gyanánt pedig arany- és ezüstneműekre 15%, egyéb ingóságokra 24% megállapítását hozza javaslatba a megkereső alispáni hivatalnak.

A brassói kereskedelmi és iparkamarának a hadügyi kincstár gabonavásárlási ügyé-

ben a kereskedelmi miniszteriumhoz intézett felterjesztését a közülés tudomásul vette.

Kondor Béla, a pécsi felső kereskedelmi iskola igazgatója arra kéri a kamarát, hogy a vezetése alatt működő ezen magán tanintézet vegye át. A közülés tekintettel arra, hogy az iskolának fentartása a kamarának hivatását nem képezheti, sőt ilyen kockázatos vállalkozást a kereskedelemügyi miniszterium sem engedhetne meg, az ajánlatot semmi esetre sem fogadja el; mégis mivel egy kereskedelmi tanintézet létezését Pécsen okvetlenül kívánatosnak és szükségesnek tart s a Kondor Béla kitűnő vezetése alatt működött ezen magánintézet hivatásának keddig teljesen megfelelt, felterjesztést intéz a kereskedelemügyi miniszteriumhoz az iránt, hogy ezen intézetet vegye állami kezelésbe, annál is inkább, mert hiszen állami tanintézet Pécsen ugyanis alig van.

Cs. Schapringner Gusztáv kamarai tag indítványára a közülés elhatározta, hogy a Fiume és Budapest között közlekedő éjjeli vonatonál egy közvetlen pécs-fiumei kocsit beállítását ismételtelen kérelmezi.

A vízi versenynek kitett helyi érdekű vasutaknak a szállítási adó megszüntetése ügyében a pénzügyminiszteriumhoz intézett felterjesztését a közülés tudomásul vette.

H i r e k.

Pécs, 1900. február 5.

Hétfői levél.

Az idei hosszú farsang arra kényszerít bennünket, hogy újból és ismét csak báli ruhákkal és jelmezekkel foglalkozzunk. Igaz is, hogy ez a téma asszonyok közt szinte kifogyhatatlan. A ki a szépet bármely formában szereti, az kénytelen vele ruha alakjában is foglalkozni. Még ha maga nem szeret is öltözködni, akár kényelemszeretből, akár mert nem telik, szereti a szép ruhát mások és szívesen eljár oda, a hol szépen öltözött asszonyokat lát.

A minapi jelmezbálakról szóló levelünk-ből térszűke miatt kiszorult egy kevés, a mit most ide írunk.

Igen kedves egy zártkörű kis jelmezbál, a melyben mindenki kötelezi magát a nagyanyáink bájosan egyszerű, fehér moliból készült empirestilű ruhában megjelenni, keskeny, színes, a mell alatt megkötött övzalaggal, mélyen kivágott, keresztkötésű pici atlaszcipőcskében, könyökön felül érő, de ujjatlan kesztyűben, magasra fésült konty és ketté osztott homlekfürttel a fején. A szoknya szűk is és olyan rövidke, hogy a karcsu boka teljesen érvényre jusson a szép lyukacsos harisnyában. Kedves az olyan bál is, a hol minden asszony egy bizonyos vidéknek vagy helyiségnek a viseletébe öltözik. Olyanok, mintha mind-megannyian egy falu leányai volnának. Szóval a jelmezbál mindig a legmutatósbab, ha nem mindenféle szedett-vedett jelmezben, hanem bizonyos meghatározott stílus szerint van rendezve és beosztva.

De hogy ne csak jelmezekről, hanem divatos bálruhákról is beszéljek, hát kedves szép kis olvasóim higgyék el, hogy a könnyű, lebegő szövetekből készült bálruha vagy csak bálruha-dísznél a legfőbb kellék a frisség. A gyűrött, hervadt, lankatag bálruha olyan, mint egy szegény himporát vesztett szárnyu lepke. Röpülne, de mintha vesztesége megbénítaná. Másik, szintén fontos tényező a bálruha szépségében a könnyű, fényes, suhogóselyemből készült alsószoknya, a melyre a bálruha dolgozva van. Merem állítani, hogy ez a ruha nagyon szép, azért most, a mikor könnyű világosszínű selymeket oly mesésen olcsó árban lehet kapni, senki, a ki már bálozhat, ne tagadja meg magától ennek lukszusát. A szoknyák formájáról általában írunk. Fent lehetősé szűk, térdem alul szinte lehetetlenül bő és fides-fodros. Nagyon ajánlatos a bálruha bel-

míg a halál önként felmenti szenvedéseitől, hanem siettetve a véget — *agyonlőtte magát.* Kálócy ugyanis abban a szobában fektült, amelyben pénzt is tartotta, s a nagyobb biztonság okáért állandóan töltött revolver volt a fiókjában, melyet a család — mely természetesen a súlyos beteg ember végzetes szándékát nem is sejtette — elfelejtett eltávolítani. Tegnap délelőtt, midőn a család tagjai a ház körül voltak elfoglalva, Kálócy Mór utolsó erejének megfeszítésével éjjeli szekrényéig vászorgott, s az ott levő forgópisztolytal *mellbe lötte magát.* A lövés zajára rémülten siettek be a házbeliék a szobába, ahol ágya előtt a földön fekve találták Kálócy Mór, kinek szájából pataként ömlött a vér, s néhány perc múlva kétségbeesett felesége karjai közt meghalt. Kálócy Mór Pécsen is igen ismert ember volt, amennyiben évekként azelőtt Rácvároson téglagyárat építtetett, melyet azonban betegsége miatt el kellett adnia. A vidéken is közkedveltségnek örvendett, s alig volt falusi ember, ki a hamar híressé vált *„Igyál sógor!”* című csárda előtt el tudott volna menni anélkül, hogy be ne tekintsen egy-egy kupicára. Az elhunyt csárdás gazda még életének delén volt, mindössze 41 éves. Temetése f. hó 6-án d. u. 3 órakor lesz a pécsváradis országuton levő gyászszobából a budai külvárosi temetőbe. — A hivatalos vizsgálat és boncolás megejtése végett Forray Valér tb. főszolgabíró és Tritzler Rudolf dr. járásorvos ma reggel az öngyilkosság színhelyére utaztak.

— **(Halálozás.)** Vierl Béla Vencel f. hó 4-én életének 69-dik évében meghalt. Temetése f. hó 6-án délután 3 órakor lesz a Ferenciek-utca 18. számú házból a budai külvárosi sarkertbe. Az elhunyt kiváló botanikus volt, ki Pécs flóráját alaposan ismerte s ritka szép növénygyűjteménye volt. Elhunytát a széleskörű rokonságon kívül felesége özv. Vierl Béláné és testvére Proksch Antonia, szül Vierl Antonia gyászolják.

— **(A szigetvári kath. jótékony nőegylet)** szombaton rendezte jelmezes-télyét, mely igen jól sikerült. Jelmezben jelent meg Müller Giza, Kozári Edéné, Puskás Ella, Cseke Lina, Bohár Józsa, Petrics Ferencné, Balog Mariska, Lupka Béláné (Nagy-Kanizsa), Cserta Mariska, Udvarny Irma, Cseke M. (Csemities), Pál Viki, Maurer Amália. A négyeseket 60 pár táncolta. A sikerült estély csak reggel ért véget.

— **(A rendészeti bizottság ülése.)** Ma délután 3 órakor a rendészeti bizottság ülést tartott a városháza közgyűlési termében Vassary Gyula főkapitány elnöklése alatt. Az ülésen résztvettek: Círer Elek dr., tiszti főorvos, Schults Ferenc kapitány, Sárkány Ármintb. kapitány, Drazenovich Jenő rendőrfőkapitány, Ludvig Ferenc dr. tiszti orvos, Pajor Leó és Fehér József állatorvosok, Czirják Ignác, ifj. Németh József, Vidákovits György és Maletter Rezső bizottsági tagok. Az értekezlet tárgyalta a bordélyházakra és prostitúcióra vonatkozó szabályrendeletet; továbbá a bérkocsi szabályrendelet egyes módosításait és végül a közbiztonság tekintetében teendő egyes intézkedések feletti javaslatokat. Az ülés lapunk zárta-kor még nem ért véget.

— **(Elsikkasztott kölcsönök.)** Kustár Istvántól Pauli János kovácssegéd kölcsönkért tegnapelőtt egy nadrágot és két gyűrűt. A nadrágot azért kérte kölcsön, hogy abban haza utazzék Nagykanizsára; a gyűrűket pedig azért, hogy megmutassa atyjának otthon, mint saját szerzeményét. Azonban nem utazott haza, hanem a Zöldfa-körmában zalogba csapta a gyűrűket. A káros feljelentésére a rendőrség megindította ellene az eljárást.

— **(A bar. sellyei olvasókör)** kedélyes kis táncestélyt rendezett saját könyvtára javára. Ez alkalommal felülizettek: Malosek Antal 4, Fehér József, Szücs Károly, Weigl Antal 2—2 kor. Taarsch Imre 2-40 fill, Sidlauer Dezső 1-80, Fazekas Sándor, Sonnen-

feld Lajos 1-60, Varga Áron 1-20, Hady Mihály, Szapek Pál 1—1 k. Thiel Jakab, Tóth Antal, Szücs Zoltán, Ruder József 80 fill., Sonnenfeld Géza, Pozsgay Antal 60 fill. Lukács József, Makovics István 40 fill. összesen 25-90 fill. Fogadják a rendezőség elismerő köszönetét. A táncvigalomhoz a szlatinai banda szolgáltatta a zenét s eltartott reggelig. A jelenvolt hölgyek névsora; asszonyok: Fejes Lajosné, Hady Mihályné, Huszty Ferencné, Ighaut Józsefné, özv. Kardos Gáborné, Krommer Károlyné, Krajtor Demeterné, Kirchner Ágostné, Lederer Jakabné, Lukács Józsefné, (Dráva Fok) Mladenovics Sándorné, Makovics Istvánné, Nagy Zsigmondné, Pozsgay Antalné, (Bogdása) Riborszky Viktorné, Siskovics Jenőné Sonnenfeld Gézáné, Sonnenfeld Lajosné, Spielman Lajosné, Szabó Istvánné, Vargovics Gézáné. Leányok: Bozó Magda, Fazekas Annus, Fejes Mariska, Dorosits Teréz, Ighaut Maris és Ilka, Krommer Anna és Maris, Kis Ilona, Makovics Maris (Pécs), Mladenovics Anna és Maris, Riborszky Hermin, Lukács Etelka (Dráva Fok) Szabó Szida.

— **(Mégmérgezett sertés.)** Joszopovits Teréznek tegnap este elhullott egy hizó sertése. Mikor felbontották a vizsgálat ügytalálta, hogy a sertést megmérgezték. A káros feljeleotette az esetet és előadta a gyanuját is, mely szerint egyik szomszédasszonya mérgezte meg a sertést. Most a rendőrség folytatja ez ügyben a vizsgálatot.

— **(Meglopott kocsisok.)** Papp István vállalkozónál kocsisként szolgálnak Harmadás Ferenc, Krémer János és Budnarovics József. Az istállóban tartogatták ruháikat s tegnap este egy vidéki atyafinak adtak ugyanott szállást. Az aztán éjjel összeszedte a kocsisok ruháit, az udvar kerítésén kimászott és megugrott a lopott ruhákkal. A rendőrség keresi a tolvajt.

— **(Értekezlet az új bünvádi eljárás ügyében.)** Tegnap délelőtt 11 órakor báró Fejérváry Imre dr. főispán hivatalos helyiségében a vármegyeházán értekezlet volt az új bünvádi eljárás, illetve a rendőrségi és szolgabírói hatóságok részére kiadott belügyminiszteri rendelet ügyében. Az értekezleten résztvettek Sável Kálmán kir. főügyész, Tormay Károly alispán, Darócy Aladár dr. főispáni titkár, az összes járási főbírák, Vaszary Gyula rendőrkapitány és Sárkány Ármintb. rendőrkapitány. Az értekezleten csak általános-ságban kértek és kaptak a főbírák és a rendőrkapitányság felvilágosító magyarázatokat a nyomozási rendeletre vonatkozólag a főügyes-től s mégis eltartott félkettőtig az értekezlet, melyet f. hó 10-én (szombaton) folytatnak a törvényszéki palotában.

— **(Néhány szó a népkonyhá-ról.)** Tagadhatlan, hogy városunk egyik legszükségesebb és leghumánusabb intézménye a népkonyha, mely fennállása óta épen a legnagyobb szükség idejében, a téli hónapok alatt 500—600 embernek biztosítja a betevő falatot. S most eme humanus intézmény, — mint egy illetékes helyről hozzánk érkezett panaszos levélből értesülünk — ugyszólván a csőd szélén áll, mi főleg a közönségnek részvéttelensége és közönyére vezethető vissza, mely közöny azonban leginkább a társadalom hátrányára van. Mert az eddig a népkonyha által élelmezett szegények, ha (mi reményeljünk nem fog bekövetkezni) a népkonyha üdvös működését beszüntetni volna kénytelen, az éhségtől kinoxva alkalmatlankodó koldusokká vagy közbiztonság veszélyes egyénekké válnának. S ezért a népkonyhát fenntartó pécsi jótékony nőegylet ismétlenül lelkeri a közönséget hogy akár pénzbeli, akár terménybeli adományaival segítségére legyen a nőegyletnek, a népkonyha fenntartásának a szegények élelmezésének humanus munkájában. A népkonyha az idén ötszáz szegényt élelmez a következő étrenddel:

vasárnap 26 kiló hús, 4 zsák burgonya hétfő 100 liter bab

kedd 100 liter lencse
szerda 7 zsák burgonya
csütörtök 26 kiló hús, 1 hordó káposzta
péntek 1 mm. lisztből metélt, 20 kiló darával

szombat 80 kiléből rizs leves, mi a nőegyletnek havi ezerhatszáz-ezernyolcszáz korona kiadást okoz.

A napokban négyszázhuszonegy korona 66 fillér adomány érkezett a népkonyha javára, mely Dragonescu Dömjén m. kir. pénzügyigazgató gyűjtése volt. Azonkívül a népkonyhára adakoztak Mende Lajosné és Krászyonyi Ferenc 10—10 koronát. A pécsi jótékony nőegylet mindeme adományokért, a kegyes jótévedőknek ez uton fejezi ki hálás köszönetét.

— **(Táncestélyek.)** Folyó hó 3-án, szombaton a Baumgartner-féle sörzsarnokban Baumgartner János vendéglős sikerült polgáribált rendezett. A tágas terem minden zugát betöltötte a polgárság s Tóth Mihály hegedűje mellett reggelig ropták a táncot.

Ugyancsak szombaton este folyt le a Scholz-féle sörzsarnokban a pécsi kádársegédek szakegyletének a bálja is. Az ez alkalomra szépen feldiszitett teremben kivilágos kivraddig járták a párok. Felül fizettek: Engel József és fia cég, Szeifric Antal utódai, Tikszl Ákos, Oblatt cég 4—4 kor. Ludwig Károly, Scholz Gyula, Piro József 3—3 kor. Weszelszki Ferenc, Kis Gadó Imre, Leja János, Bico István, Unger János, Pollák N., Zamboni Aladár 2—2 kor. Dr. Szeredy József 2 kor. 40 fill. Krausz Samu, Dollinger Andrács 2—2 kor. Amerain János 1 kor. 20 fill. Szabó Antal, Járányi József, Müller Nánán, Varga Pál, Keisz Ferenc, Németh József, Sziffaton Miklós, Bardorfer János, Linder Henrik. N. N. 1—1 kor. N. N. 2 kor.

— **(Regényes tolvaj.)** Regényes hajlamai lehettek annak a tolvajnak, aki f. hó 4-én a bar.-sellyei olvasókör helyiségében járt. A reggeli órákban, mikor a kör helyiségében rendesen nincs senki, besettenkedett oda s mást nem találván elmozdíthatót, a nyitva felejtett könyvtár-szekrényből két kötetre való regényt csent el. A kár csupán 4 kor. A regényes tolvajnak egyébként a nyomán vannak.

— **(Elátlyedt malmok.)** A Duna zajlása következtében Mohácson a jég nagy robajjal ment neki a Simonkovics Mihály és Peics István, majd pedig a Felker Mihály és Vinkovics György tulajdonát képező s a szigeti parton kikötött két hajómalomnak, melyek a kapott lék következtében elsüllyedtek.

— **(Hustolvajok.)** Mohácson eddig ismeretlen tettesek elloptak özv. Leovics Pálné s vele egy házban lakó Leovics Istvánné kárára 12 sonkát, 5 tábla szalonnát és egy disznósajtot. Megjegyzendő, hogy az ellopott hust egy az udvaron levő rossz fabödében füstölték, a honnan a tolvajok könnyen ellophatták. A csendőrség nyomozza az ismeretlen tolvajokat.

— **(Pocsolvába fult.)** Simon Balázs darázi lakost Darázon halva találták. Eleinte azt gondolták, hogy Simon valamely büntény áldozata, de a várdai kir. járásbíró részéről kiszállott boncoló bizottság megállapította, hogy a szerencsétlen ember tulsok pálinkát öntött a garatra, minek következtében az utcán arcaival lefelé elesett s mély pocsolvába fult.

— **(Vasorru banya.)** Valóságos vasorru banya hirében áll Angyó Jánosné szül. Kiss Zsuzsa pilisi lakos, a ki gyilkos kezzel már nem egy ártatlan magzatot küldött a másvilágra. Ez a veszedelmes kuruzsló asszony most végre börtönbe került; mert kiderült, hogy a napokban Janatka Juli cseléd leánynak fejtotta meg büvös szereivel kis magzatját. A vasorru banyához Csapó Borbála vezette a szerencsétlen leányzó, hogy szerelmi magzatától megszabadítsa. A gonosz asszony manipulációját a rendőrség fedezte föl, a kit

letartóztatott és átadta őt a szegzárdi kir. ügyességnek. Janatka Juli szeretője volt Kiss Istvánnak, a kit kártyázás közben szurt le Császár István.

— **(A külföldi gyufa ellen.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter tudomására jutott, hogy külföldi gyufagyárak gyártmányait a valóságnak meg nem felelő oly jelzők alatt hozzák forgalomba, a melyek a vevő közönségben azt a hiszemet keltik, hogy magyar gyártmányt vesznek. Így például egyik külföldi gyár a gyufáit »Magyar biztonsági népgyufa« címkével ellátott dobozokban hozza forgalomba. Az ily visszaélések meggátlása és a hazai ipar védelme szempontjából a miniszter utasította az iparhatóságokat, hogy a menyében hasonló visszaélések tudomására jutnak, a felelős egyén ellen az iparhatósági eljárást tegyék folyamatba.

— **(Leszurta a vasvillával.)** Kovács István és Finta József madocsi lakosok nem a legjobb viszonyban éltek kis falujukban. Az ellenszenv, harag és gyűlölet annyira fokozódott bennök egymás iránt, hogy a napokban, a mint Kovács a mezőre trágyát szállított, találkozott Fintával, a ki némi szóváltás után kocsijáról lekapta a vasvillát és azzal leszurta. Kovácsnak sebe életveszélyes.

— **(A régi ezüst váltópénz beváltása.)** A m. kir. pénzügyminiszter az ausztriai értékű 20, 10 és 5 kros ezüstváltópénz beváltásának engedélyezése tárgyában rendelet adatott ki, melynek értelmében megengedi, hogy a váltópénztári teendőkkal megbízott kir. állampénztárak és adóhivatalok a forgalmon kívül helyezt ausztriai értékű 20 kros, 10 kros és 5 kros ezüst váltópénzt, a melynek beváltási határideje már lejárt, a jelen rendelet közzétételétől számítandó egy éven belül, a névérték 50 százalékával beválthassák.

— **Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.**

Művészet, irodalom.

○ **Mártha.** Somogyi Károly színigazgató aerája alatt csak igen ritkán jutott hozzá közönségünk, hogy operák élvezetében része legyen s annál inkább dicsőre méltó Tiszay Dezső igyekezete, kinek társulatától már három vagy négy operát láttunk az idén színre hozni. Természetes, hogy ez a társulat is csak erejét meg nem haladó dolgokat produkál, de ezt publikumunk is méltányolni tudja, már magában véve az operák kultiválását is. Távol álljon azonban tőlünk a szándék, hogy ezzel azt akarnók kifejezni, hogy szombaton este talán gyöngye előadásban került színre »Mártha«. Nem. Az előadás megfelelt a közönség várakozásának, sőt Flotow bájos zenéjű operája, egyike volt az idény legjobb opera előadásainak, ugy precizitás, mint előadás dolgában is. Ha van megjegyezni való ezen az előadáson valami, akkor ez csak az opera kiállítása lehet, mert a diszletek között bár láttuk a »Faluroszsza« »Ördög mátkája« stb. diszleteit, nem volt olyan, mi Richmondra emlékeztetett volna. Miután operák előadásában a szereplők mindegyike osztozik a siker vagy sikertelenségben külön-külön nem foglalkozunk a szereplőkkel. A gyakran felhangzott zajos tapsból, az est valóban nem várt dicsőre méltó sikeréből egyformán vették ki részüket Tibor Lóri (Mártha) Székula Sárika (Nancy) Kosma, Mezey és Delli. Különös dicsőre méltó Simándy József karmestert, kinek valóban sok munkát adott az opera betanítása, mint a milyen pompás és precíz előadásban az színre került. Az előadást telt ház nézte végig.

Vasárnap délután zsufolt ház előtt került színre a »Cigány«, este pedig ugyancsak zsufolt ház nézte végig a »Kurucfurfangot« mely remek korrajz ugy látszik állandó publikumot fog vonzani. (dr. F—t.)

○ **Vészi József** országgy. képviselő a »Budapesti Napló« főszerkesztője által megindított hazafias mozgalom a »Kör magyar-tánc reaktiválása iránt máris eredménnyel járt. Megjelent az első új »Körmagyar« Bihar-Boka-Lavotha és Csermák classikus szép régi magyar melodiáiból összeállítva Huber Sándor által, mely a »Zenélő Magyarország« 1900 évi február elsei számát gazdagítja. Előfizetheti a »Zenélő Magyarország« (Klökner Ede) zenemű kiadóhivatalában Budapesten VI. Csengeri-utca 62/a a honnan megismerésre mutatványszámot is küldenek.

○ **Barancevics Sz. Kázmér.** Két aszszony. Regény. Szabó Endre, az orosz irodalom lelkes átültetője, újabb írói vezeté közönségünk elé. Barancevics Sz. Kázmér neve kétségtelenül ép oly gyorsan fog népszerűvé válni nálunk, mint Csehov, Gnyevics és azok az orosz elbeszélők, a kikkel az utóbbi években alkalmunk volt megismerkedni épen a Franklin-Társulat révén, melynek kiadványai között sűrűn szerepelnek az új orosz irodalom termékei. A két kötetes regény ára 2 forint (4 korona.)

○ **Barancevics Sz. Kázmér.** Két aszszony. Regény. Szabó Endre, az orosz irodalom lelkes átültetője, újabb írói vezeté közönségünk elé. Barancevics Sz. Kázmér neve kétségtelenül ép oly gyorsan fog népszerűvé válni nálunk, mint Csehov, Gnyevics és azok az orosz elbeszélők, a kikkel az utóbbi években alkalmunk volt megismerkedni épen a Franklin-Társulat révén, melynek kiadványai között sűrűn szerepelnek az új orosz irodalom termékei. A két kötetes regény ára 2 forint (4 korona.)

TÁVIRATOK.

— **A képviselőházból.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőházban a költségvetés általános vitáját folytatták ma is. **Robonczy** Gedeon két és fél óráig keresztül beszélt a börtöről, adóról s még sok egyébéről. **Juriss Mihály** röviden szólalt föl a költségvetés ellen.

— **A kath. autonómiai kongresszus.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A kath. autonómiai kongresszus mai ülésén a görög-katholikusok védték felekezeti különállásukat. Kivülök beszéltek még **Rakovszky István** és **Ugron Gábor**, amaz a többség javaslata mellett, ez ellene.

— **A szentesi választás.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Szentesen tegnap volt a pótválasztás **Dienes Márton**, lapszerkesztő és **Molnár Jenő**, pesti ügyvéd között. Délután 5 órakor **Dienesnek** 628, **Molnárnak** 607 szavazata volt. A választás este 10 órakor fejeztetett be, mikorra is **Molnár Jenő** 999, **Dienes** 802 szavazatot kapott. **Tebát Molnár** — a **Sima Ferencék** jelöltje — **választatott meg.**

Vasárnap este hatkor nagy riadalom volt. **Zubovics Fedor** kapitányt nem akarták a kordonon keresztül bocsájtani. Erre ő csunyán összeszidta a bakákat, kik szuronyszegezve rárohantak. **Zubovics** nem tágitott s a katonatiszteknek kellett közbelépniök.

Félhétkor harminc tanyai választó **Dienesre** szavazott. Ettől kezdve **Molnár** szavazatai folyton szaporodtak. Nyolc órakor **Dienes** 791, **Molnár** 842 szavazatot; egynegyed kilenckor **Dienes** 798, **Molnár** 909 szavazatot számlált. Negyedtízkor le-szavaztak a küldöttségek is mind **Dienesre**, aki a fentebbi végeredmény szerint mégis 197 szavazattal maradt kisebbségben.

— **Kállay Budapesten.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) **Kállay Béné** közös pénzügyminiszter Budapestre

érkezett s ma a képviselőházban tanácskozott **Hegedűs Sándor** kereskedelemügyi miniszterrel, valószínűleg a bosnyák vasutak dolgában.

— **A Jászay-ügy a parlamentben.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) **Hentaller** a képviselőház szerdai ülésén interpellál **Jászai Mari** szerződési ügyében. Némelyek **Keglevich** intendáns távozásáról beszélnek, kinek helyére **Fenyvessy Ferenc** lenne kiszemelve. Ez a hiresztelés azonban még nagyon bizonytalan.

— **Kamatláb-leszállítás.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Bécsből jelentik, hogy a pénzügyi helyzet valahára rendes medréhez közeledik. **Az osztrák-magyar bank főtanácsa** ma rendkívüli ülést tartott s a kamatlábat 4 és 1/2 százalékra szállította le.

— **A transzváli háború.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A londoni vasárnapi lapok a következő durbani táviratot közlik:

Buller tábornok harmadikára virradó éjjel átkelt a Tugela folyón és **Ladysmith** felé tart. Végleges jelentéseket seregének mozdulatairól addig nem bocsátanak ki, míg **Ladysmith** fel nem szabadítja. (Ak-kor nem is hallunk többet **Buller** úrról.)

— **A szénbányász-sztrájk.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) **Troppauból** írják, hogy az **Ostrau Karvine** strajkterületen a helyzet változatlan. Tekintettel, hogy a typhus és vörheny betegek száma csökkenőben van, a mai napra a gyülekezeti engedély megadatott. **Falkenauból** jelentik, hogy tegnap 1607 munkás a tárnába szállt, 4179 sztrájkol, míg 181 beteg. **Duxban** 107 tárná közül 30-ban megkezdtek a munkát. **Bruxban** reménylik, hogy holnap az összes tárnákban megindul a munka.

— **Sima nincs sehol.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) **Szentesről** írják, hogy miután **Sima Ferenc** vasárnap fogságát meg nem kezdette, egy ügyészi megbízott 4 csendőrrel **Szentesre** érkezett, hogy **Simát** letartóztassák, azonban **Sima** nem volt sehol sem található. A csendőrök tegnap csak azért keresték **Simát**, hogy a parancsnoksághoz idézzék, mert többen lázítás és rágalmozás miatt feljelentették. **Sima** ágyba feküdt és boro-gatást rakatott magára. Közben megjött a szegedi ügyész helyettese és kijelentette, hogy a letartóztatás nem szükséges.

— **Napszurás áldozatai.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) **Buenos-Ayresben** napszurás következtében, 32 ember meghalt.

— **Cáfolat.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) **Konstantinápolyban** illetékes helyen mit se tudnak arról, hogy a szultán a párisi kiállítást meglátogatná.

— **Elítelt szerkesztőség.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) **Párisban** az »Aurore« szerkesztőjét és a lap egyik munkatársát 500 franc pénzbírságra ítélték, mivel **Desolange** altisztet azzal gyanúsították, hogy egy zsidó katonát ártatlanul bántalmazott. — Azonkívül kötelezték az »Aurore«-t az ítéletet 10 napilapban közzétenni.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Nyilt-tér.

NOBL MÓRüzletemben nincs alkal-
mazva.

Hoffmann.

MEGHIVÓ.A pécs-baranyai vendéglősök ipartársulata
1900. évi február 13-án d. u. 3 órákor
a »Vigadó« épületében**rendes évi közgyűlést**

tart, melyre a t. tagok tisztelettel meghivatnak.

Tárgysorozat:

1. Választmány évi jelentése.
2. Pénztárnok és számvizsgálók jelentése.
3. Felmentvény megadása.
4. Tisztikar megválasztása.
5. Esetleges indítványok tárgyalása.

Kelt Pécsen, 1900. évi február 8-án.

A választmány.

Köszönet-nyilvánítás. Mindazoknak, kik felejthetetlen édes
anyánk, testvérünk és nagyanyánk**özv. Günsberger Dávidné**

szül. Deutsch Mari

f. hó 4-én végbe ment temetése al-
kalmából — bennünket részvénytá-
kozataikkal fölkerestek — a temet-
sen való megjelenésükkel mérhetetlen
fájdalmunkon enyhíteni igyekeztek —
fogadják ez uton is őszinte szívünk
forró köszönetét.

A gyászoló család.

Hirdetések.**Angyal Samu**

Pécsen, Király-utca 3. (Hajó épület.)

Ajánlja nagy választéku áruraktárát,

**uri, női divat
és rövidáru cikkei,**u. m. saját gyártmányu férfi-ingeit,
gallér, kézelőket, legujabb nyakken-
dőit, legjobb szabásu alsónadrágot,
fegyházban kötött harisnyáit, jó minő-
ségű és szabásu fűzők (Mieder), kez-
tyűk, kötények, csipkék, szalagok,
fátyolok és minden e szakba vágó cik-
keket.**Olcsó, mérsékelt árak. —
Pontos kiszolgálás.****Köszönet-nyilvánítás.**Mindazok, de különösen Zsolnay
Vilmos nagygyáros ur és az egész gyár
személyzete, kik felejthetetlen**Mariska**leányunk elhunyt alkalmából rész-
vétüknek oly nagyfoku jelét adták s
ezzel fájdalmunkat enyhíteni iparkod-
tak, fogadják ez uton is a leghálásabb
köszönetünket.

Pécs 1900. febr. 5.

**Kopányi András és
neje.****Uj tűzifakereskedés.****Schuller József és fia
Pécs, Vitéz-utca 34.**Ajánlja kitűnő minőségű tűzifáját a következő
jutányos áron:

Gyertyánfa hasáb ölenként	12. — kr.
Bükkfa „ „	11.80 „
Kevert hasábfa „ „	11. — „
Gyertyánfa gömbfa	9.75 „
Bükkfa gömbfa	9.50 „
Faszén métermázsánként	2.20 „
Vágott fa „ „	— .80 „
Vágott gömbfa, gyertyán és bükkfa kevert, wagonként 100 mm. a pécsi állomáshoz szállítva	45. — frt.

Megrendelések:

a Maletter-féle telken,Vitéz-utca 34. szám alatt, a fatelepen,
eszközölhető.Megrendelések eszközölhetőek még: Gyí-
móthy Gyula ur fűszerkereskedésében Vásár-
tér 1., Blanz József ur papirkereskedésében
Király-utca, özv. Tausz V.-né dohánytőzsdé-
jében és Mauthner Mór ur fűszerkereskedé-
sében Ferencziek-utca.3340.
1900. szám.**Pályázati hirdetmény.**Pécs szab. királyi város törvényhatóságánál netáni előlépés esetén megüre-
sedendő évi 1000 korona fizetéssel javadalmazott**közigazgatási gyakornoki állásra**

ezennel pályázatot hirdetek.

A pályázni szándékozók felhivatnak, miként eddigi alkalmaztatásukat, az
1883. évi I. t.-cz. 5. §-ában előirt minősítésüket, erkölcsi magaviseletüket és egész-
ségi állapotukat igazoló bizonyítványaikkal felszerelt kérvényüket Baranyavármegye
és Pécs szab. kir. város főispánjához, méltóságos dr. báró Fejérváry Imre
úrhoz címezve legkésőbb folyó évi február hó 10-éig bezárólag és pedig
a közszolgálatban állók hivatali főnökük útján, abban nem állók pedig közvetlenül
és személyesen nyújtsák be a polgármesteri hivatalnál.

Pécsen, 1900. évi febrár hó 2-án.

Nendtvich,
polgármester h.**Hirdetések jutányos
áron vétetnek föl
kiadóhivatalunkban.**10.930. sz.
tlkv. 1899.**Árverési hirdetmény.**A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi ha-
tóság közhírré teszi, hogy a Dárdai Takaré-
pénztár végrehajthatónak Derventics Tácia (nős
Vuics Impód) s t. hg.-mároki lakos végrehaj-
tást szenvedett ellen 200 frt tőke és jár.
íránti végrehajtási ügyében az árverést a
dárdai kir. jbiróság területén levő Herczeg-
Márok községben a 123. sz. betétben felvett
1—3. sorsz. 270., 271. hrsz. 127. házs. és
közös legelőrésze egészben vagyis végrehajtást
szenvedőnek, Derventics Klárának nem terhelt
másik fele részre is az 1881: 60. t.-cz. 156.
§. d) pontja értelmében 262 frt; a hg.-mároki
124. sz. betétben foglalt 1—11. sorsz. ingat-
lanból Derventics Táciát, Derventics Balást,
Derventics Stóriát és Derventics Évat illető 1/3
részre 1148 frt kikiáltási árban elrendelte
és hogy a főntebb megjelölt ingatlan az 1900.
évi márczius hó 3-ik napján d. e. 10 óra-
kor Herczeg-Márok községben a bíró lakásán
megtartandó nyilvános árverésen a megállapi-
tott kikiáltási áron alul is eladatni fog.Árverezni szándékozók tartoznak az in-
gatlan becsárának 10%-át, vagyis 26 frt 20 krt.,
114 frt 80 krt. készpénzben, vagy az 1881. évi
60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számí-
tott s az 1881. novemb. hó 1-én 3333. szám alatt
kelt I. M. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékké-
pes értékpapirban a kiküldött kezeihez letenni,
avagy az 1881: LX. t.-cz. 176. §-a értelmében a
bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezé-
séről kiállított szabályszerű elismervényt át-
szolgáltatni.Dárdán, a kir. jbiróság, mint tlkvi ha-
tóságnál, 1899. évi dec. hó 18-án.**Molnár,**
kir. albiró.